

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice šte. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: Šeststopna petit-vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 6 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 114.

V Ljubljani v četrtek, 21. maja 1885.

Tečaj II.

Gladstone se poslavlja.

Boj, ki je toliko časa divjal v vroči Afriki, ki je zahteval življenje junaka Gordona in brezštevilnih drugih žrtev, je potihnil. Vsi napor od strani Angležev bili so zaman, vsi poskusi, ugnati Mahdija in premagati fanatizirane njegove vojne čete, ponesrečile so se in ostalo ni drugega, nego da je ponosna Anglija sramotno umaknila se iz afrikanskega bojnega pozorišča. Isto tako podlegla je Anglija v afganski zadevi. Koliko ropota z orožjem je bilo, s kakim pogumom grozilo se je Rusiji, kakor da bi v trenutku mogoče bilo uničiti jo, a kako žalosten konec uzelo je to samosvesti prekipeče ponašanje. Par dobro pomerjenih strelor ruskih topov razkadijo je afgansko armado in s tem tudi zaupanje, ki ga je Angleška imela poprej sama do sebe. Sicer delali so se državniki ob Temzi, kakor bi hoteli videti v ravno tem dejanju ruskem *casus belli*, a natančen opazovalec spoznal je takoj, da vse grozjenje, vse pretenje od angleške strani ne gre prav od srca, da služi temveč le v to, zakriti strah in bojazen pred vojsko z mogočno severno državo. Ruski diplomatje, kojim se bistrumnosti in finega čuta sploh odrekati ne more, so to tudi takoj uvideli. Temu je pripisovati, da so v Petrogradu navzlic vsemu vpitju in vojnemu kriku, ki se je razlegal po angleškem ozemlju, ohranili največjo hladnokrvnost in da za vse oboroževanje vojnih ladij niso imeli drugega, nego pomilovalen nasmehlje. Vedeli so dobro, da do dejanj ne pride in da se bo Anglija, kader pride odločilen trenotek, lepo potuhnula ter pohlevno storila, kar se bode od nje zahtevalo. Vse to se je izpolnilo. Kak krik je bil nastal zaradi onega dogodka ob reki Kušk! Kako se je zahtevalo, da se mora general Komarov, ki je dal stre-

ljati na predrzno prodirajoče Afgance, odstaviti, ali da se mu mora vsaj od strani carja izreči nezadovoljstvo zaradi nekorektnega postopanja! In kako se je vstreglo tej zahtevi?

Pred nekolikimi dnevi prinesel je brzojav novico osupnjenemu svetu, da je car doposlal generalu Komarovu z brilanti in dragocenimi kamni obložen meč v priznanje njegovega odločnega, pogumnega in umestnega postopanja v gori omejenih aferi. Anglija pa k vsemu temu molči in si komaj sopsti upa, da ne bi dala Rusiji povoda, še dalje kazati svoje moči na azijskem pozorišču. Tako osramotena pomika se Anglija v Afriki, kakor v Aziji nazaj. Neki danja nje avtoriteta in veljava izgubljena je za dolgo časa in zbirati bo morala nekoliko let svoje moči, ako hoče še kedaj zasesti prejšnje svoje mesto v krogu evropskih velevlastij. Temu prepričanju se baje tudi Angleži sami več ne zapirajo.

Ravno v tem pa bode pač iskati uzroka Gladstonovi izjavi v spodnji zbornici, da hoče v trenutku, ko se zaključi sedanja sesija državnemu zboru, končati tudi svoje uradno politično delovanje, kar se pač toliko reče, kakor da hoče sedanje svoje premirjevo mesto prepustiti drugemu. Ne starost, ne oslabele moči, privedle so ga do tega sklepa, ampak jedino le neugodne razmere, v koje je državna ladija pod njegovim vodstvom zašla. Še mu je bister um, še čuti v sebi morda moči, da bi popravil, kar je zagrešil, a giniti vidi zaupanje vanj pri lastnih pristaših. Velika je bila večina, ki je stala za njim, ko je pred šestimi leti zasedel bil premirski stol; a ponesrečena njegova podjetja v Afriki in Aziji, ki Angliji niso prinašala drugega nego izgubo za izgubo in pa sramoto, uzrok so, da je marsikatero ponosno srce, ki je prej plamtelo zanj ter navduševalo se

za svobodomiselne njegove nazore, začelo hladneje biti ter obračati se od njega.

Sicer ni dvojbe, da čuti marsikedo usmiljenje s sivolasim državnikom, ki po toliko slavnih dneh od usode nemilo zadet prepušča vladno krmilo srečnejim rokam. Ni dvojbe, da je v angleškem parlamentu še mnogo množ, ki bi navzlic nesrečnemu položaju, v kojega je angleška država pod Gladstonovim vodstvom prišla, iz hvaležnosti za druge zasluge, ki jih ima stari državnik za domovino svojo, radi stali še za njim in podpirali ga. Notranja politika Gladstonova zasluži vsakako priznanje in se mu tudi ne odreka. Narod angleški ne bode sam nikdar pozabil, da je s svojo previdnostjo, s svojo občudovanja vredno vstrajnostjo in odločnostjo pripomogel do zmage oni veliki reformi, vsled koje bode odslej angleški parlament sestavljen takó, kakor ugaja pravnemu čutu in obstoječim razmeram zjedinjenih treh kraljestev.

Še ima Gladstone danes večino za večino za seboj, še bije in čuti mnogo src zanj, a skušeni državnik opazil je še o pravem času, da se gibanje od dné do dné množi proti njemu. Volilna borba se bliža, izid volitev je sicer negotov, a bolje, da odstopi sam, nego bi v nemiru in bridki negotovosti pričakoval onega trenotka, ko bi se moral upogniti zapovedujočemu glasú narodove večine. On odstopa ob jednom pa tudi iz prepričanja, da koristi stvari in ideji, koje je v dolgem svojem življenji vedno zastopal, za koje se je v opoziciji boril in koji je za časa svojega vladanja do uresničenja pripomoči skušal, na ta način, da se prostovoljno umakne, bolje, nego če bi se trdovratno držal vladnega krmila. Jasno mu je, da bi svobodomiselna stranka, koji na čelu stoji, razcepila se, ako bi ne stopal s premirskega stola, kar bi služilo v prospeh le nasprotni stranki. Tako žrtvo-

Listek.

O električni razsvetljavi.

(Berilo na korist «Národní šoli».)

(Dalje.)

Upravnavo razdalje med ogljema oskrbujejo posebne priprave, katere imenujemo električne oblokovne svetilnice, s katerimi se hočemo sedaj pečati.

Vsaka taka svetilnica mora zadostovati večim pogojem in sicer:

- 1.) Dokler električni tok ne začne krožiti, morata se oglja neposredno dotikati.
- 2.) Ko se tok sklene, morata se oglja sama ob sebi ravno toliko vsaksebi oddaljiti, da se tvori med njima najugodnejši oblokovni plamen.
- 3.) V istem razmerji, v katerem oglja zgoravata, mora ja mehanizem približevati.
- 4.) Ako bi tok iz katerega koli uzroka hipno nekoliko oslabil, morata se oglja takoj približati, drugače lučugasne.

5.) V marsikatero zvrho zahteva se tudi, da ostane plamen na istem prostoru. V tem slučaju mora mehanizem tako delovati, da se gibljeta oba oglja in da naredi pri vsakem premikanji pozitivni ogelj dvakrat daljšo pot od negativnega.

Da se zadostuje vsem tem zahtevam, more razdaljo med ogljema vspešno uravnati edino le električni tok sam; to pa s pomočjo elektromagnetov ali solenoidov.

Solenoidi so otle cevi, na katere je navita v svilo omotana bakrena žica. Ako kroži po tej žici električni tok, ima solenoid to svojstvo, da vleče železno palico v svojo votlino, in sicer dotle, da se sredina palice in solenoida ujemata.

Starejše svetilnice ali kakor jih tudi še nazivljemo, regulatorji, so tako narejeni, da mora električni tok, predno dospe do ogljev, krožiti skozi žico elektromagneta, pred katerim je premična železna kotvica. S to kotvico sta potem oglja s posebnim mehanizmom takó spojena, da se oddaljujeta, ko elektromagnet kotvico náse potegne, in bližata, ako elektromagnet kotvico spusti. V novejšem času pa se rabijo namesto elektro-

magnetov čestokrat solenoidi, ali pa tudi oboji ob jednom.

Električnih svetilnic imamo dandanes na stotine, kar ni čudo, ker se dá to vprašanje o uravnavi razdalje na stotine načinov ugodno rešiti. (Govornik pokaže in popiše potem Serrinovo, Siemens-Halskejevo in Archeraujevo oblokovno svetilnico, ter naredi z vsako posebej električno luč.)

Poudarjati še moramo pri električni razsvetljavi, oziroma pri električnih svetilnicah jedne stvari. Električni stroji služeči za vzbuditev električnih tokov, dajejo nam jake toke, kakeršnih poprej niti poznali nismo. Z jednim takim strojem narediti si moremo ogromno svetlo luč, vender s takimi svetilnicami, kakeršne sem omenil, le jedno luč. To pa našim dejanjskim razmeram nikakor ne more zadostovati. Jedna jedina luč razsvetljuje ugodno, morebiti še časih celó preveč, prostor v svojem obližji; kar je bolj oddaljeno, ostaje v polutemi, in različni neprozorni predmeti delajo za seboj senco. Jednakomerno se dá kak prostor, recimo kaka dvorana, razsvetliti le z večimi lučmi. V to zvrho pa bi bilo odveč, vsako

vaje se za idejo in za svojo stranko vzbudil bode sivolasi državnik gotovo občno občudovanje pri svojih pristaših, kakor tudi pri nasprotnikih.

Zdravstvena statistika.

II.

Število bebecv (cretin) znašalo je v 1882. l. 15 666, takó da je odpalo povprečno na 100 000 prebivalcev 71 bebecv. Mnogo čez povprečno število nahajajo se ti v planinskih deželah v Koroški, Solnograški, Štajerski in na Gorenjeavstrijskem. Izmed bebecv oskrbovalo se jih je 2,2 odstotka v oskrbovalnicah.

V 15 zavodih za gluhoneme v avstrijskih deželah oskrbovalo se je 1265 oseb, izmed katerih se je skoro polovica narodila uže gluhonema. Po občinskih izkazih bilo je v avstrijskih deželah 13 625 moških in 11 029 ženskih, vkup 24 681 gluhonemih, izven zavodov za gluhoneme, izmed katerih gluhonemih se jih je uže s to boleznijo narodilo 84,7%. V ravno istih deželah, kjer je največ bebecv, je tudi relativno skoro največ gluhonemih. V oskrbovalnicah jih je bilo samo 0,8%.

V 10 zavodih za slepe bilo je 318 moških in 230 ženskih, vkup 548 slepcev, izmed katerih je bilo 16% slepih rojenih, 75,3% jih je oslepelo vsled bolezni, 8 odstotkov po vnanjih dogodkih in 0,7% iz neznanega vzroka. Po poročilih občin bilo je v avstrijskih deželah 7859 moških in 6927 ženskih, vkup 14 786 slepcev izven zavodov za slepce, izmed katerih je bilo slepih rojenih 16,3%, vsled bolezni jih je oslepelo 75,7% in 8% vsled poškodovalj. Povprečno spada v avstrijskih deželah 67 slepcev na 100 000 prebivalcev. V oskrbovalnicah jih je bilo 2,3%.

V letu 1882 bilo je v avstrijskih deželah 214 kopelišč v 204 občinah, katere je obiskalo 173 715 gostov. Inozemci (50% od vseh gostov) so posebno mnogobrojno obiskovali kopelišča: Ivanove toplice, Meran, Schönau, Marijanske kopeli in Gostinjš. Izmed gostov vseh kopelišč ostalo jih je 19,7% jeden do šest dnij, in 80,3% čez šest dnij v dotičnih kopeliščih. Rudninskih vodá razposlalo se je v 1882. l. 8 910 583 steklenic in 345 460 vrčev.

Med zdravniškim osebjem bilo je v 1882. l. 4857 doktorjev medicine, med temi 2682 nameščenih, in 2498 ranocelnikov, med temi 998 nameščenih, vkup 7355 zdravnikov. Med doktorji medicine bilo je 3321 doktorjev kirurgije, 485 zdravnikov za oči, 2887 porodniških zdravnikov, 83 zdravnikov za zobe in 20 živinskih zdravnikov. Razen teh je bilo 443 živinskih zdravnikov, med temi 302 nameščena, in 16 493 babic, med temi 2471 nameščenih. Povprečno pripade v Avstriji 1 zdravnik na 3011 prebivalcev; najbolj ugodne so razmere v Trstu (1 zdravnik na 1168 prebi-

valcev), najneugodnejše v Galiciji, kjer pride še le na 7188 prebivalcev 1 zdravnik. Med mesti z lastnim statutom ima Inomost največ zdravnikov (1 zdravnik na 419 prebivalcev); med političnimi okraji Riva v Tirolski in Karlovi Vari v Česki (na 1224 prebivalcev 1 zdravnik). Kar se tiče razdelitve babic, spada na 1347 prebivalcev 1 babica. Najbolj ugodne so razmere v Trstu (1 babica na 531 prebivalcev), najneugodnejše v Gališki (1 babica na 5250 prebivalcev). V Gališki ima okraj Rudki z 58 857 prebivalci in okraj Turka s 55 955 prebivalci, ravno tako v Dalmaciji okraj Metković z 10 509 prebivalci samo jedno babico.

Lekarn bilo je 1274. V njih bilo je 1099 asistentov, in sicer 626 z diplomo in 473 brez diplome, in 603 lekarniški učenci. Razmerno največje število lekarn imel je Trst z okolico, Tirolska in Istra, najmanj pa Galicija in Bukovina. Domačih lekarn bilo je 1979, in sicer 58 so jih imele duhovniške družbe, 489 doktorji medicine in 1432 ranocelniki.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogorska država.

Volitveno gibanje je zdaj po vseh pokrajinah v toku, takó da so vseh oči in delovanje obrnjene le na to, da se nihče ne zmeni za druge dogodjaje v notranji politiki. Tudi vnanja politika je zdaj v ozadji, ko se povsodi bje boj za zmago pri sestavi novega državnega zbora.

„Politik“ prinaša članek, v katerem napada dunajske demokrate ter proklamira vsakega kandidata, kateri se izreka za nemški kot državni jezik, kot sovražnika Čehom in vsem Ne-Nemcem, naj uže skuša tak kandidat doseči, kar hoče. Program nemškega državnega jezika bi v prihodnjem državnem zboru povzročil hude boje ter zelo škodoval uspešnemu delovanju. „Pokrok“ izjavlja, naj dadó vsi nemški avstrijski poslanci na taka izzivanja kratek, jasen in odločen odgovor: Preide se brez debate na dnevni red.

Iz Istre dohajajo zelo povoljna poročila o volitvah volilnih množ; zadnji tabor tržaškega društva „Edinosti“ je baje mnogo pomogel v probuju naroda. Kako živahno je volilno gibanje v Istri, razvida se iz tega, da je na pr. v Buzetu prišlo na volišče 1200 prvotnih volilcev, kateri so volili dva dneva. Izvolitev Vitežica je gotova; kakor se zdaj kaže, prodrla bosta v Istri dva narodna kandidata.

Tuže dežele.

Glasilo italijanske vlade piše o nalogi italijanskih čet v Afriki takó-le: „Mi se ne bomo vojskovali v notranjem Sudanu, a napade, kateri se bodo napravili na nas, bomo odbili. Osman Digma in Mahdi se bosta iz našega postopanja učila, da bi bilo bolj primerno, z italijanskimi

oblastvi skleniti pogodbe, nego se držati trmoglavo vojske, ne da bi imela nadejo, nas s postojank, katere imamo zdaj v svoji oblasti, pregnati. Če bi v Afriki stopili na mesto Angleške in bi jamčili za maritimno nezavisnost Suakima in njegove okolice, ne bomo niti trenotek se obotavljali, da se posvetimo tej zadevi z vso odločnostjo.“ Iz tega se pač razvidi, da bi Italija rajši imela Suakim v svojih rokah, nego da bi ga dobila Turčija.

V ponedeljek imela je francoske poslanske zbornice komisija sejo, da se posvetuje, ali naj se obtoži bivši ministerski predsednik Ferry. Pri seji govoril je za obtožbo Riviére. Govornik je zatrjeval, da je Ferry zaukazal telegrafično ne samo pomikanje čet v Lang-Son, marveč tudi pomikanje generala Negrierja proti „vratom“ nebeškega kraljestva. Negrier je sicer opozoril ministra, da je ta pot nevarna in usodna, Ferry pa je navzlic temu opominu poslal generalu Negrierju strog ukaz, naj se dalje pomika. Komisija se je potem preložila.

Dné 1. julija snide se švicarski zvezni zbor v letošnje redno poletinsko zasedanje, in imel bode obravnavati o mnogih važnih predlogah. — Zvezna vojska znaša v tem letu 85 826 dobro izvežbanih množ, izmed katerih pripada 70 681 množ pehoti; okolo 100 000 množ bode znašala deželna bramba.

V španski poslaniški zbornici odgovoril je minister za vnanje zadeve na neko interpelacijo, da zdanji kabinet ni imel nič opraviti, niti posrednje niti neposrednje pri pridobitvi pristanišča ob Rudečem morji za Španijo. Potem prečital je protest egiptovske vlade proti vsaki pogodbi, katero bi mogel skleniti špansk komisar z domačimi glavarji na onem obrežji.

Kitajska severozapadna armada zapustila je Lang-Son, in oddelek francoskih čet zasel je to strategično sicer ne prevažno mesto. Na Črni reki vrši se umikanje Kitajcev nekoliko bolj polagoma, in to zaradi krajevnih ovir. Francozi zaseli bodo baje uže dné 23. t. m. strategično važni Tham-Quam. Sicer pa se pošiljajo tudi pomožne čete v Tonking, kar jemlje Kitajcem ves pogum. Te pomožne čete pa imajo namen, postopati proti roparjem, kajti Kitajci pričeli so zopet prejšnji svoj obrt, ropajo in prežijo na potovalce ob cestah.

O vjetji kanadskega vstaškega vodje Riela se ponatančneje poroča: Trije angleški vojaki našli so dné 15. t. m., ogledavajuči okolico tri milije severno od Batoche, Riela s tremi njegovimi pristaši, kateri so bili vsi oboroženi. Riel se ni ustavljal, dejal je, da gre v tabor, da se uda. Peljali so ga v tabor k Middletonu. Riel je zelo suhega obraza in slabo oblečen. Ko so ga vjeli, kazal je veliko bojazni, da ga ne bi ustrelili. Vprašal je pred kako sodišče ga bodo postavili, pred vojaško

luč jemati toliko intenzivno, temveč je dosti prikladnejše jemati več lučij, ki so pa vsaka záse slabejše, menj intenzivne.

Hočemo li misliti na bolj splošno vpeljavo električne razsvetljave, treba je vso pozornost obračati na to, da dobivamo od jednega električnega stroja več, če tudi bolj slabih lučij, treba je jedno zelo intenzivno luč razdeliti v več slabih, a po vsem zanesljivo svetečih lučij, katerih vsaka sveti sama záse nezavisno od drugih.

Svetilni plin taki delitvi luči posebno ugaja. Svetilni plin imamo od glavne ceví, skozi katero prihaja iz reservoara, napeljan v tisoče stranskih drobnih cevij po ulicah in stanovanjskih, na katerih ga užigamo. Ugasnemo li jedno ali pa stotine posameznih plamenov, goré vender preostali plameni isto takó naprej, kakor poprej.

Dosti menj jednostavna pa je delitev električne luči. Na prvi pogled se dá električna luč deliti takó, da spustimo jeden in isti tok, izvirajoč iz električnega stroja zaporedoma skozi več oblokovnih svetilnic. A to je neugodno iz več obzirov, prvič izgubiva električni tok tekoč zaporedoma skozi več svetilnic na svojem naponu in jakosti, ker mu stavi vsaka svetilnica vodilni upon nasproti

ter ga slabí. Temu se dá sicer pomagati z zelo velikimi električnimi stroji. Največja nepravilna pa obstoji v tem, da pri tem jedna luč moti drugo. Ako namreč ugasne iz katerega koli vzroka jedna luč, pretrgana je pot električnemu toku; ugasniti morajo tudi vse druge.

Najhitrejše in po najkrajšem potu bi se dalo vprašanje o delitvi električne luči takó rešiti, da bi vzeli za vsako električno luč poseben električni stroj, ki bi zánjo potrebnih tokov dajal. A taka rešitev bi bila nepraktična in zelo draga, kajti električni stroji in njih motorji so dragi, in tudi elektrovodne žice bi stale precéj veliko, ker bi jih bilo mnogo treba.

Pomoček za delitev imamo v tem, da se električni tok, ako mu podajemo dva ali več potov, oziroma elektrovodov, razcepi sam ob sebi v več panog, v katerih je njegova jakost obratno sorazmerna z vodilnim uponom, — jednako, kakor se razdeli tekoča voda v več panog, ako se njena struga razdeli v več stranskih strugic, ki se potem zopet v jedno samo strugo združijo.

Po tem pravilu deli se v tako imenovanih diferencijalnih oblokovnih svetilnicah električni tok v dva nejednako jaka dela; moč-

nejši ali jačji del kroži skozi svetilnico ter tvori luč, slabejši del pa gre po strani in je prav za prav zgubljen.

(Princip diferencijalne oblokovne svetilnice pojasnjuje govornik na Siemens-Halskejevi svetilnici.)

Najjednostavnejše in najbolj zanesljivo pa se dá električna luč deliti s pomočjo žarnic.

Pri poskusih z dinamo-električnim strojem smo videli, da električni tok tanke žice segreje, razbela in konečno morebiti celo stali. Vsako žarče telo pa postane samosvetlo in daje tem bolj intenzivno svetlobo, čim višjo ima temperaturo. Tanke železne žice se dajo sicer prav lahko z električnim tokom da žarenja segreti, a dajejo preslabo svetlobo, ker se uže pri primeroma nizki temperaturi talé. Hočemo li dobivati svetlobo od teles po električnem toku zažarjenih, treba je najprej oskrbeti si tvarino, ki se ali ne tali ali pa še le pri zelo visoki temperaturi tali. Tako tvarino je našel Amerikanec Edison, ki je prav za prav oče vseh žarnic, v vegetabilnem oglju. In sicer prireja Edison svoje žarnice na ta način: Iz bambusovih vlaken se izrežejo najprej tanke in povsod jednako debele nitke ter se njim dá oblika

ali civilno in izrekel je željo, naj bi ga postavili pred civilno. — Vstaši izgubili so v raznih bitkah proti Middletonu 51 mrtvih in 173 ranjenih.

Dopisi.

Z Gorenjskega, 19. maja. (Izv. dop.) Od vseh stranij dohajajo vam dopisi, v katerih volilci izražajo svoje mnenje, koga nameravajo kot svojega poslanca poslati v državni zbor. Od nas le redkokedaj dobite kako vèst, kako tudi, ker po kmetskih občinah bili smo uže zdavna jedini, da si bomo zopet izvolili gosp. grofa Hohenwarta svojim poslancem. Vse občine izrekle so se soglasno: Pustite nam dozdanjega našega zastopnika g. grofa Hohenwarta. Delovanje g. grofa v državnem zboru v prid Slovencev je tukaj skoro vsakemu volilcu dobro znano. Volili ga bomo torej vsi jednoglasno.

Kakor pa smo zdaj zvedeli, postavil je centralni volilni odbor v Ljubljani g. grofa tudi kandidatom za mesto ljubljansko. Ker bode gotovo izvoljen v Ljubljani — preostajalo potem nam ne bode drugega nego poiskati si novega kandidata, ko se bode g. grof pri nas odpovedal. In v istini se uže zdaj po kmetskih občinah ponuja nekogospod iz Ljubljane, obetajoč, da bode z vso resnostjo zastopal naše interese. Nam se zdi to prosjačenje za mandat, in sicer tako skrivnostno, nekoliko prenačljeno in sumljivo. Če bi si kdaj morali izbirati mestu odstopivšega dozdanjega poslanca g. grofa Hohenwarta novega poslanca, pomisliti bomo pač morali, da odpošljemo v državni zbor odličnega, naobraženega, delavnega, za naše interese vnetega in naše težnje dobro poznajočega moža.

Sicer pa si izvolimo jednoglasno zastopnikom svojim g. grofa Hohenwarta!

Po mestih izvoljen bode zopet dozdanji poslanec g. dr. Poklukar, saj je vsem volilcem znano uspešno delovanje tega gospoda.

Z Notranjskega, 20. maja. (Izv. dop.) Volilna agitacija po naših kmetskih občinah je v polnem razvoju. Volilni agitatorji za Obrezi našprotnega kandidata dr. Dolenc iz Ljubljane tekajo v potu svojega obraza od vasi do vasi ter obetajo ljudem še več kot zlate gradove: Znižal, odpustil se jim bode davek, popravljale in zidale nove ceste in Bog si vedi kaj še vse obetajo volilcem radikalni ti proroki. Se vé da je tu njih manevar znan, in le redko kje najde se lehkoverna dušica, katera se pohlevno pusti vjeti v zanjke teh možakov.

Ne bodem na tem mestu primerjal obeh kandidatov, dozdanjega našega zastopnika gosp. A. Obrezo z novonastopivšim radikalcem gosp. dr. Dolencem. Delovanje obeh je znano — ali bolj delovanje slednjega ni nikomur znano, ker se pač

črki u podobna. Te nitke Edison potem v posebnih posodah zogljeni. Take ogljene nitke so zeló trde in netaljive; ako jih v navadnem zraku razžarimo, pa zgorevajo, kakor oglje v oblokovnih svetilnicah.

Take ogljene nitke se spravijo potem, pri-trjene na dve v steklo zavarjeni debelejši plat-novi žici v majhne steklene, bolj ali manj krog-laste ali hruskam podobne posode, iz katerih se zrak kolikor največ izsesá.

Ako se skozi ogljeno nitko take žarnice spusti dovolj jak električni tok, zažari nitka ter daje tem svetlejšo luč, čim višjo ima temperaturo; vendar je nje svetljivost primeroma z oblokovno lučjo precej majhna, približno toliko, kakor ona treh plamenov svetilnega plina. (Povedano pojasnjuje govornik s poskusi na dveh žarnicah.)

Ker v žarnici ni zraka, ogelj ne more zgoriti; preveč jaki tok pa ogelj vender v drobne kosce razprši, ki se potem po steklu razpršijo, ter postane svetilnica nerabljiva. Žarnice ne potrebujejo zeló močnih tokov, a ti toki morajo imeti velik napon, ker je vodilni upon teh ogljenih nitij zeló velik.

(Dalje prihodnjič.)

politično resno delujočega še nikdar pokazal ni. Gosp. A. Obreza pa se je potezal za koristi Notranjske v deželnem in nebrojnokrat v državnem zboru; gosp. Obreza ima tudi znanje z odličnimi državniki, in od teh nam je uže marsikaj izposloval, za kar mu bomo vedno hvaležni. Nečem na dalje naštevati dobrih lastnostij gosp. Obreze, saj so pač vsakemu Notranjcu predobro znane. Boljšega zastopnika v državnem zboru si pač ne moremo misliti, nego je gosp. Obreza, zatorej izvolimo si gospoda Adolfa Obrezo državnim poslancem!

Razne vesti.

— (Umor in samomor.) Iz Pešte poroča se o sledečem groznem dogodku. Sodnijski uradnik Ivan Csory ustrelil je svojo devetletno hčerko in je potem še samega sebe usmrtil. Deklico ustrelil je dvakrat v glavo, sebe pa v usta. — Ivan Csory bil je poprej advokat v Gyöngyösu, kjer mu je prav dobro šlo. Zaljubljen se je tam v mlado judovsko dekle, katere mu njeni stariši niso hoteli dati. Zaradi tega pobegnil je z njo. Na to udali so se vender njeni stariši in so dovolili, da se poročita, toda pod pogojem, da Gyöngyös zapusti ter se drugje naseli. Stori je to in odprl je svojo odvetniško pisarno v Lugosu. Tu pa mu je šlo takó slabo, da je moral advokaturu popustiti ter vstopiti v službo pri sodnji, kjer je dobival mesečne plače 25 gld. S tem se vé da ni mogel shajati in dobival je pomoči od starišev svoje žene, katere pa ni rad prejemal. Zadnji čas tolažil se je s tem, da dobí nekje službo podnotarja. Ko pa je pred nekolikimi dnevi v uradnem časniku čital, da je dobil to mesto drugi, postal se ga je obup in v tem doprinesel je strašno dejanje. On bil je takoj mrtev, deklica pa je še nekoliko časa živela, da-si dvakrat v glavo zadeta. Nesrečnik strelil je tudi za svojo ženo, ki je hotela otroka rešiti, pa je ni zadel.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Pristav gosp. Karol Dejak imenovan je pristavom pri deželni sodnji v Trstu.

— (O g. grofa Hohenwarta kandidaturi.) Znano je, da želita sebi gorenjske kmetske občine in mesto ljubljansko g. grofa Hohenwarta za svojega poslanca v državnem zboru ter da sta si ga oba volilna okraja postavila kandidatom. Na to se nam zdi potrebno opozarjati častite volilce, ki morda ne poznajo natanko propisov volilnega reda, da se bode grof Hohenwart, če ga bodo res izvolili v obeh volilnih okrajih, potem odločiti imel, kateremu okraju hoče biti poslanec, in da bode v tem slučaju na vsak način v izpraznjenem okraju še druga volitev potrebna. Da bi se te naše besede morda ne tolmačile slabo, konstatujemo, da je vsakemu državljanu v čast, ako je v več okrajih poslancem izvoljen in da gotovo dežela kranjska le svojo dolžnost stori, če g. grofa Hohenwarta to čast izkaže.

— (Vaje vojne mornarice) bodo letos zopet prihodnji mesec. Pri Trstu bo zopet pomorska bitev; končajo se z napadom na puljske trdnjave.

— (Umrli) je dné 16. t. m. v Gorici Julijan Felinski, profesor dogmatike na varšavski akademiji. Pokojnik je bil brat nadškofa Felinskega.

— (O reguliranji vodotokov v Račni dolini) naznanjamo našim čestitim čitateljem in posebno interesentom v omenjenem kraju, da bi se bile morale predpoizvedbe za izvršenje tega dela uže tekom tega meseca pričeti, da so se pa z ozirom na veliko deževanje tega meseca na mesec junij odložile.

— (Trgovci z lesom) imeli bodo na Binkoštni ponedeljek (dné 25. t. m.) občni shod v Mariboru. Pri tem shodu razgovarjali se bodo o prošnji do vodstva južne železnice, naj vpelje znižan tarif za vse vrste lesa iz Koroške in Štajerske na železniških črtah via Pragarsko v Ptuj in na drugih dalje ležečih postajah.

— (Velika veselica društva „Edinosti“ v Trstu) se je ponesla, kakor se je pričakovalo, ali vse nade bi bila prekosila, da ni deževalo. Udeležilo se je, kakor poroča „Edinost“, veselice okolo 2300 oseb, mnogo okoličanov, še več mestjanov, med zadnjimi mnogo odličnih oseb, posebno viših uradnikov, potem

predsedništvo veteranskega društva, društva „Austria“, tržaških turistov, kanotirjev, društva „Unione Operaia“, zastopstva vseh slovenskih društev tržaških itd., s kratka: zastopano je bilo vse, kar je patrijotičnega v Trstu. Kakor je bilo napovedano, sodelovalo je pri besedi 8 močnih pevskih zborov (nad 300 pevcev in pevkinj). Veteranska godba je ta pot posebno dobro, da izvrstno igrala. Vsa hvala gre g. kapelniku Riederju, ne le za dobro vodstvo, ampak tudi za jako okusno zložena dva potpourri, enega iz samih slovanskih napevov, drugega iz narodnih napevov vseh avstrijskih narodov. Godba je zaigrala „Naprej“, na kar je nastopil društveni tajnik Dolenc in je govoril o zvestobi Slovencev do vere, domovine in cesarja, rekel je med drugim, da se v zadnjem času v Trstu močno dela za izneverjenje okoličanov svojemu rodu in stari zvestobi do vere in cesarja; okoličan je Slovan, ali ako se ne dá tajiti, da je mesto Trst dobilo prvo kulturo od Rima, dá se še manj tajiti, da so okoličani spremenili skalovje okolo Trsta v rodovitno zemljo, da so oni, razen par tržaških starih družin, najstarejši Tržačani, da torej tudi imajo po naravi in postavi pravico, da v Trstu uživajo vse pravice in one svoboščine, katere jim jamči avstrijska ustava. Žalostno je, da jim kasneje sem došli tujci te pravice odrekujejo. Trst je bil malo mesto, postal je veliko, Trst more postati še več, pa more tudi propasti. Naj postane Trst še mogočnejši ali naj propade, slovenski kmet bode vedno privezan na ono skalo, katera obdaja Trst; med tem ko bi večina onih, ki danes okoličana zaničuje in mu odreka vsako pravico, Trstu hrbet obrnila, ako bi to mesto propalo. Avstrijski vladarji so Trst povzdignili, ali od neke strani se do-brote povračajo z najgršo nehvaležnostjo, med tem ko je država v tržaških Slovencih vedno imela in bode imela svoje zveste branitelje, akoprem niso uživali in ne uživajo tistih dobrot, kakor jih uživajo njihovi nasprotniki. V našem presvitlem cesarju, kateri pozna našo zvestobo, pa imamo naj mogočnejšega zaščitnika naših pravic; na njega se obračamo zaupljivo. Govornik je končal svoj govor s trikratnim živioklicem na cesarja Frana Josipa, kateri klic je potem mogočno odmeval iz več tisoč grl po vsem bošketu. Ko so se polegli klici, začela je godba cesarsko himno in z godbo vred je himno pelo nad 300 pevcev — v resnici veličasten moment! Zdal se je začel vršiti program. Pelo se je v občo prav dobro in je bilo to pevsko tekmovanje kaj novega, jako koristnega ter bode mnogo vplivalo na spopolnjenje petja v Trstu in okolici. Zbor „O Vidovem“ so peli vsi pevci skupaj, pridružili so se jim tudi izborni pevci tržaške čitalnice, tako, da je zadnji zbor pelo nad 300 pevcev, vtis je bil velikansk. — Omeniti nam je še gosp. Pogačnika. Očaral je občinstvo posebno z Nedvedovim samospévom „Darilo“, klicalo ga je večkrat na oder in dve dični okoličanki sta mu izročili na odru lavorov venec. — Veselica se je torej k ljubemu neugodnemu vremenu izvršila sijajno, kar so potrdili tudi italijanski in nemški listi, ki so poslali svoje reporterje, nad 2300 ljudi je bilo navzočih in tudi denarni uspeh je bil zadosti ugoden. Da je bilo lepo prijetno vreme, gotovo bi bilo prišlo še enkrat toliko občinstva. — Veselica je napravila najlepši utis tudi na mnoge odlične goste in bode torej tudi dobro vplivala na narod in to v jako važnem času.

— (Književnost.) V Krajčevi tiskarni v Novem Mestu izšel je VI. zvezek „Spisov Kristofa Šmida“. Ta zvezek prinaša v 8° na 146 straneh mično povest: „Ferdinand“. Čudapolno življenje mladega španjskega grofiča. Poslovenil P. Florentin Hrovat. Cena: Mehko vezen 30 kr., trdo 40 kr. in posebno lično v platno 70 kr. Ta povest pripoveduje, kako so rano umrli mlademu grofiču Ferdinandu stariši ter mu zapustili obilo premoženje. Siroto vzame potem njegove matere prijateljica, žena Ferdinandovega strijca ter ga skrbno vzgojuje s svojimi otroci. Ferdinandov strijc grof Alfonz pa je bil slab gospodar, v obile dolgove se je zaka-pal, nikjer ni mogel več dobiti denarja — zdaj mu pride v glavo prokleta misel, da ukaže umoriti svojega strijčnika Ferdinanda, da bi tako podedoval njegovo obilo premoženje. Peklensko to nakano odkrije svojemu slugi ter mu naroči umor. Uže je morilec trikrat zabodel otroka, kar ga obide kes in pri zlodejstvu zasači ga tudi tuj vitez. Neznani vitez odvede otroka, grofiča Ferdinanda, s seboj in ga vzgojuje. Ferdinand vzraste na tujem, ne vedoč za svoje roditelje in svojo

domovino, kajti blagi, tuji vitez umrl je nenadno in mu ni mogel odkriti skrivnosti. Alfonzov sluga, najeti morilec, podal se je pozneje skesan v samostan. Grof Alfonz je v istini podedoval vse premoženje, a večno ga ni užival; umrla mu je žena in vsi otroci; pekla ga je grozno včest. V hudi bolezni pokliče duhovnika, in k njemu pride njegov nekdanji sluga, kateremu je naročil umor. Sluga mu pové, da Ferdinand še živi, in kje Grof Alfonzo se skesa svojega zločina, prosi Ferdinanda odpuščanja in mu vrne vse premoženje. Grof Alfonzo se potem priseli k Ferdinandovi družini, kjer živi veselo do smrti. Povest osnovana je na podlagi izreka: „Brez kreposti ni prave sreče na zemlji; brez vere pa ni prave kreposti.“ Povest je zelo mična, polna zanimljivih prizorov in zdravih naukov. Mi jo prav toplo priporočamo, osebno mladini v zabavo in pouk.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Budimpešta, 21. maja. V dolenji zbornici prečital se je kraljevi reskript, s katerim se prvo zasedanje državnega zbora zaključuje ter sklicuje državni zbor k drugemu zasedanju v 25. dan septembra.

London, 21. maja. „Standard“ poroča: Rusija se ne ustavlja samo temu, da bi se Herat utrdil pod angleškim nadzorstvom, marveč zahteva tudi, naj se ne ukrenejo nikake naredbe gledé utrdbe afganske meje. „Daily News“ meni, da se zadrževanje čet v Aleksandriji ne sme izključivo pripisovati afganskemu vprašanju, saj Egipt sam zahteva dosti previdnosti. — V merodajnih krogih se zatrjuje, da je „Standardovo“ poročilo neosnovano.

Dunaj, 20. maja. Danes zjutraj obesili so 21letnega črevljarskega pomagača Bednarika, kateri je 27. marcija umoril gospodinjno Wanko. Roparski morilec je pri dvakratnem obisku duhovna odbil vsako duhovensko pomoč. Še le ko ga je oče obiskal, dal se je pogovoriti.

Gradec, 20. maja. V Kindbergu in Wartbergu je bil včeraj po noči zopet potres.

Berolin, 20. maja. „Nationalzeitung“ poroča, da bode v jutrajšnjem zveznem svetu predlagala Pruska, da je vlada vojvode Cumberlandskega v Brunšviku z notranjim mirom in varnostjo države nezdružljiva.

London, 20. maja. „Pall Mall Gazette“ zanikava poročilo, da bi bila Rusija zahtevala, naj ima agenta v Kabulu, isto tako: da niso nastale ovire pri razgovorjanju z Rusijo.

London, 20. maja. Indijska vlada poroča, da je afganski emir zelo pobit vsled ruskih uspehov ter da se pripravlja na najhujše. Abdurhaman poslal je državni zaklad v Badakašan in je pripravljen, rajši kupiti rusko prijaznost, nego se zanašati na angleško obrambo.

London, 20. maja. Iz Dongole se poroča, da bodo angleške čete v teku tedna pričele zapuščati Sudan.

New-York, 20. maja. Iz San Salvadorja se poroča, da bukne ustaja. Predsednik Zaldivar y Lazo prepustil je vodstvo vladnih poslov Fignerozu ter zapustil deželo. Vojni minister razglasil se je predsednikom in podá se v San Salvador, da napravi zopet mir.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 21. maja.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.35
„ „ „ srebri	82.70
Zlata renta	107.80
5% avstr. renta	98.40
Delnice narodne banke	859.—
Kreditne delnice	287.75
London 10 lir sterling	124.60
20 frankovci	9.86
Cekini c. kr.	5.85
100 drž. mark	61.—

Uradni glasnik

z dne 21. maja.

Naprava zemlj. knjig: Pri c. kr. mestni deleg. okr. sodniji v Novem Mestu za davkarsko občino Zagorica; poizvedbe dne 4. junija.
Eks. zemlj. dražbe: V Črnomlju zemljišče Jos. in Marjete Lakner iz Preriglja (680 gld.) dne 19. junija, 17ega

junija in 21. avgusta; — zemljišče Jak. Pavlišča iz Brezij (350 gld.) dne 19. junija, 17. junija in 21. avgusta; — zemljišče Mihe in Marije Šutej z Brezovice (180 gld.) dne 19ega junija, 17. junija in 21. avgusta.

Tuji.

Dne 19. maja.

Pri Maliži: Herrmann, Wendekind, Bernlochner, Winter-scholer, Mittler, Retežar, trgovci, z Dunaja. — Schweighofer, trgovec, iz Brna. — Hoffmann, trgovec, iz Birkigla. — Kovacic, zasebnica, s hčerko, iz St. Lucije.
Pri Slonu: Baron Lederer in Miksch, trgovec, z Dunaja. — Deutsch Ludovik in Jakob, trg. potovalec, in Münz, fabrikant, iz Gradca. — Petsche, trgovec, iz Starega Trga. — Corenič in Canuchich, trgovca, iz Trsta.
Pri Tavčarji: Krause, trg. potov., z Dunaja. — pl. Markovics Katarina s sestro, iz Ogerske. — Windmaier, mesar, iz Ptuj.
Pri Južnem kolodvoru: Brauner, trgovec, z Dunaja. — Janeschitz s sestro, iz Gradca. — Rolaz, zasebnica, iz Celja. — Mihajlovič iz Trsta.
Pri Avstr. carji: Pečjak in Gričak iz Zagreba.

Umrlj so:

Dne 19. maja. Avgust Jallen, zavarov. uradnik, 29 l., Ključaničarske ulice št. 5, sušica.
Dne 20. maja. Josip Trampuš, slaščičarjev sin, 1½ l., Stari trg št. 13, jetika. — Marija Tomažič, gostinja, 84 l., Kravja dolina št. 11, starostno opešanje.

Tržne cene.

V Ljubljani 20. maja.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 36 kr., domače 6 gld. 98 kr.; reš 5 gld. 53 kr.; ječmen 5 gld. 20 kr.; oves 3 gld. 57 kr.; ajda 5 gld. 53 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 60 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. 20 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 96 kr., salo po 82 kr., speh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 60 kr., svinjsko 70 kr., drobnjsko po 38 kr. — Piške po 30 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 78 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 20 kr.; mehkih 5 gld. — kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
20. maja	7. zjutraj	734.25	4.0	hzv.	megla	0.00
	2. pop.	733.23	16.4	jzpd. sl.	d. js.	
	9. zvečer	733.47	10.0	»	jasno	

Marijinceljske kapljice za želodec

izborna učinkujoča sredstvo pri vseh želodečnih boleznih



prave prodajali v Ljubljani le lekarni gosp. G. Piccoli-ja na Dunajski cesti in Josip Svobode na Prešernovem trgu; v **Kranji**: lekarničar K. Šavnik; v **Kameniku**: lekarničar J. Močnik; v **Ajdovščini**: lekarničar Mih. Guglielmo; v **Novem Mestu**: lekarničarja Dom. Rizzoli in Jos. Bergmann; v **Goriču**: lekarničar Anton Leban; v **Sežani**: lekarničar F. Ričel; v **Radovljici**: lekarničar A. Roblek; v **Črnomlju**: lekarničar Ivan Blažek; v **Celji**: lekarnič. J. Kupferschmied; v **Škofji Loki**: lekarničar C. Fabiani.

Jedna steklenica z rabilnim navodom velja 35 kr.

Razpošiljavno osredje: (73) 52-4
Lekarna „pri angelju varuhu“, C. Brady, Kromeriz (Kremsier).

Dr. Hirsch

dobro znani specialni zdravnik za sifilitiko in kožne bolezni, ozdravlja po dolgoletnih izkušnjah v nebrojnih slučajih po sijajno skušenem in gotovo učinkujočem navodu (58) 4

sifilitiko in kožne bolezni

(tudi zastarele), ulesa, bolezni sočala in v mehurji, poluočije, možko slabost, ženski tok, v najkrajši dobi radikalno brez vseh zlih nasledkov in brez oviranja v službovanju. Naslov:

Dunaj, mesto, Kärntnerstrasse 5

(prej mnoga leta v Mariabillerstrasse), zdravi od 9. do 4. ure popoldne, a tudi pismeno in (pod molčečnostjo) pošilja zdravlila. Honorar primeren.

Ivan Lapajne v Krškem

je izdal sledeče knjige in knjižice za ljudske šole in učitelje: Praktično metodiko, cena 80 kr., Prvi pouk 60 kr., Fiziko in kemijo 60 kr., Prirodopis 56 kr., Zemljepis 26 kr., Geometrijo 24 kr., Malo fiziko 23 kr., Domovinoslovje 20 kr., Pripovedi iz zgodovine Štajerske 6 kr., Opis krškega okr. glavarstva 30 kr., Zgodovino štajerskih Slovencev 1 gld. 20 kr. — Isti pisatelj ima v zalogi razne pisanke in risanke; mali slovenski zemljevid kranjske dežele z deli sosednih kronovin, cena 1 kr., ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-Ogerske, cena 1 kr., in zemljevid krškega okrajnega glavarstva, cena 5 kr. (45) 30—11

Zavratnikov

vsake fasone, barve in kakovosti; kakor znano, je

največja zaloga in najceneje nakupovanje

pri (59) 4

J. C. Hamann-u

Mestni trg.

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Zumer, 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Zumer, 25 kr.

Brezovnik, šalji Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Gimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor, 4 gld.

Filipović, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah, 90 kr.

Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar, 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol, 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič-Mišič, Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klaib, Lehrgang der kroatichen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel, 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladini:

I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.

II. „ „ „ *Peter rokodelčič*, 36 kr.

III. „ „ „ *Cigler Janez*, Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska, Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji, Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Padar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak, 4. natis, Vezan 85 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník, Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi, 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog, Pravljičica za mladino, 20 kr.

Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago, 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčica, Trnjevo rožico (4^o velike) po 50 kr. Pravljičice o:

Pepelki, Rudeči kapici in Obutem mačku (8^o velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.